

Henning Hyllested
henning.hyllested@ft.dk

Miljøministeriet
Departementet

J.nr. 2022-4261
Den 29. april 2022

Som anmodet om fremsendes hermed en kort forklarende notits om Miljøstyrelsens og Miljøministeriets rolle i relation til at sende oplysninger til Transportudvalget under behandlingen af forslag til lov om anlæg af Lynetteholm:

I forbindelse med Lynetteholm-projektet, har de svenske myndigheder deltaget i den Espoo-høringsproces, som har været afholdt over miljøkonsekvensrapport for Lynetteholm. Sverige blev notificeret den 4. oktober 2019, og der har været afholdt en række Espoo-samråd i høringsprocessen.

Under Transportudvalgets udvalgsbehandling af forslaget til lov om anlæg af Lynetteholm, som blev fremsat den 28. april 2021 af transportministeren (Benny Engelbrecht), modtog Miljøstyrelsen som Espoo-kontaktpunkt og den danske miljøminister et brev fra den svenske miljø- og klimaminister. Brevet omhandlede Lynetteholm, og det fremgik bl.a., at Sverige ikke anså Espoo-høringsprocessen for afsluttet og, at der skulle findes en anden løsning til håndtering af havbundsmaterialet end klappning i Køge Bugt.

På den baggrund blev brevet videresendt til Transportministeriet, da transportministeren var ansvarlig for lovforslagets behandling i Folketinget og fordi Transportudvalget udvalgsbehandlede lovforslaget. Brevet blev også sendt til Trafikstyrelsen, da Trafikstyrelsen er miljømyndighed (VVM-myndighed), jf. § 19, stk. 6, i Transportministeriets bekendtgørelse nr. 517 af 24. marts 2021. Som led i opfølgning på brevet var miljøministeren vært for et møde den 3. juni 2022 med deltagelse af transportministeren og den svenske miljø- og klimaminister.

Om Espoo-kontaktpunkter

I Danmark er Miljøstyrelsen, under Miljøministeriet, udpeget som Espoo-kontaktpunkt og modtager på den baggrund høringssvar i forbindelse med Espoo-høringer. Espoo-kontaktpunkter (points of contact) er nationale myndigheder i lande tilsluttet Espoo-konventionen, som har til opgave bl.a. at sende høringssvar i forbindelse med andre landes Espoo-høringer og at modtage andre landes høringssvar. Der er således tale om en *proces- og postkassefunktion*.

Da Espoo-konventionen handler om miljøvurdering af grænseoverskridende miljøpåvirkninger er Espoo-kontaktpunktet naturligt placeret på miljøministerens ressort, men deltagerlandene udpeger selv deres Espoo-kontaktpunkt. Hvis et land ikke har udpeget et Espoo-kontaktpunkt, er det landets udenrigsministerium, som modtager høringssvar i forbindelse med Espoo-høringer. Det følger af beslutning I/3 "Points of contact" til Annex III til Espoo-konventionen.

Miljøstyrelsens rolle i sagen er, som ovenfor nævnt, ikke at være miljømyndighed, men er begrænset til at være høringsspart som berørt myndighed og at være Espoo-kontaktpunkt der forestår Espoo-høringen og formidle Espoo-høringssvar m.v. mellem den kompetente myndighed dvs. Trafikstyrelsen og de berørte parter, i dette tilfælde de svenske myndigheder.

Fordi der er tale om en anlægslov er miljøministerens samtykkekompetence i forhold til projektet ikke gældende. Ved almindelige projekter, som forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal miljøministeren orienteres *snarest muligt* og projektet kan ikke godkendes *før miljøministeren giver sit samtykke hertil*. Dette gælder ikke ved anlægslove, som det er

tilfældet med Lynetteholm, hvilket følger af miljøvurderingslovens § 38, stk. 1, sammenholdt med § 38, stk. 3.

Da Miljøstyrelsen er udpeget som Danmarks Espoo-kontaktpunkt skal Miljøstyrelsen således varetage *proces- og postkassefunktionen* for Espoo-høringer i alle Espoo-sager, selvom projektet og miljømyndigheden henhører under et andet ministerområde end miljøministerens. Det kunne f.eks. være tilfældet hvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fremsatte et forslag til en anlægslov, og Energistyrelsen havde rollen som VVM-myndighed. I sådanne tilfælde ville Espoo-høringer sendt til Miljøstyrelsen (og eventuelt til miljøministeren) ligeledes blive oversendt til f.eks. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsen med henblik på videre foranstaltning.

Om orientering af Folketinget

Forslag til lov om anlæg af Lynetteholm blev fremsat af transportministeren, og blev udvalgsbehandlet i Transportudvalget.

I samarbejdet mellem ressortministrene og Folketinget om fremsatte lovforslag er det almindelig praksis, at det er vedkommende ressortminister, som sørger for, at fagudvalget modtager de oplysninger, der er nødvendige for, at udvalget kan behandle lovforslaget på et oplyst grundlag. Dette gælder eksempelvis, når fagudvalget stiller spørgsmål til lovforslaget, jf. Håndbog i folketingsarbejdet, s. 76, hvor det er anført, at "Under udvalgsbehandlingen stiller udvalget spørgsmål til den minister, som har fremsat forslaget."

Det er ligeledes ressortministeren, som har ansvaret for at oversende høringssvar til Folketinget, som er indkommet til ministeriet og at udarbejde og oversende et høringsnotat til brug for folketingsmedlemmernes vurdering af, om lovforslaget er rimeligt og hensigtsmæssigt. Det fremgår således på s. 229 i Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet, at:

"Det pågældende fagministerium sender de indkomne høringssvar samt et høringsnotat med kommentarer til høringen til det eller de pågældende folketingsudvalg. Høringsnotatet indeholder et kortfattet referat af høringssvarene samt kommentarer fra ministeren til høringssvarene. Det er grunden til, at høringsnotatet ofte kaldes en kommenteret høringsoversigt. Af ministerens kommentarer i høringsnotatet fremgår det, på hvilke punkter de hørte er blevet imødekommet, og på hvilke punkter de hørte ikke er blevet imødekommet, og begrundelserne herfor."

Miljøministeriet orienteres ikke om, hvilke breve, høringssvar m.v., som oversendes mellem andre ministerier til deres respektive udvalg i forbindelse med behandling af deres lovforslag. På samme måde har Miljøministeriet ikke et særligt kendskab til i hvilket omfang eller på hvilken måde andre ministerier samarbejder med deres respektive udvalg, men går på baggrund af den almindelige arbejdsdeling ud fra, at ressortministerierne videreformidler relevante breve, høringssvar m.v. til deres respektive udvalg, når de modtages fra Miljøstyrelsen og Miljøministeriet til videre foranstaltning.

Lea Wermelin /

Paolo Perotti

Retschef